

Србија треба да подржи оно што Русија чини да се у Грузији што пре успостави трајан, правичан мир, што је њена обавеза у региону по међународним споразумима о мировним операцијама у Абхазији и Јужној Осетији

Многи су се у Србији нашли пред дилемом: подржати братску Русију (без које би Косово одавно било међународно призната држава) или Грузију, која жели да сачува територијални интегритет, баш као и Србија у случају своје јужне покрајине.

Иако од нас нико не тражи да се изјаснимо, као деценијска жртва политике двоструких аршина моћног Запада, имамо моралну обавезу да не ћутимо. Да ставимо до знања да Србија недвосмислено подржава Русију не доводећи у питање суверенитет и интегритет ниједне земље, па ни Грузије. А и зашто би кад је и руски председник Дмитриј Медведев подвукао да његова земља поштује суверенитет Грузије. Србија треба да подржи оно што Русија чини да се у Грузији што пре успостави трајни, правичан мир, што је њена обавеза у региону по међународним споразумима о мировним операцијама у Абхазији и Јужној Осетији. Уз то, Србија не сме да ћути о ономе што је приредио званичан Тбилиси, уз громогласно аплаудирање Вашингтона и уз нешто умеренији аплауз из Брисела који су, очито, још ошамућени својим продуженим тријумфализмом из давно завршеног хладног рата и опијени жељом за апсолутну доминацију у свету, па не помишљају ни да признају шта је њихов љубимац Михаил Сакашвили све натоварио.

А ситуација је јасна. Сакашвили је – да би силом решио свој „косовски проблем” – напао Јужну Осетију и „плаве шлемове” из Русије са међународним мандатом – да му не би сметали.

Сигуран сам да у једначини са истом (не)познатом, коју не прижељкујем – а у којој Србија напада мировњаке КФОР-а да би ликвидирала лажну „државу Косово” – бумеранг ефекат за Београд не би изостао. Србија би се опет нашла под санкцијама, осуђена и трајно проказана, баш као је што је пре десет година милосрдно била кажњена са 78 дана бомбардовања. Међутим, за Грузију важе други аршини. Она је регионални савезник САД и њој је зато допуштено све што ни демократској, немилошевићевској Србији није и неће ни бити! Она је под заштитом „међународног права” које је за Вашингтон и Брисел јаче од оног које почива на Завршном акту из Хелсинкија и Повељи Уједињених нација.

Симптоматично је да ангажман Русије, чак тражећи да она буде кажњена, оспоравају оне земље које су од балканске Грузије, Милошевићеве Србије, браниле балканске Осете – косовске Албанце. Прозивање Москве из Вашингтона и Брисела утолико је циничније што су управо САД и НАТО у случају Србије заступали тезу да се због угрожавања етничких и људских права може погазити принцип територијалног интегритета, а Албанцима дати право на две државе. Али, за Запад, Србија и Грузија нису исто, баш као што нису једнаки ни косовски и кавкаски Албанци (Осети), па зато ови други не могу да добију право на самоопредељење. Чак ни право да се легитимно изјасне у каквој држави желе да живе.

Зашто Сакашвили није Милошевић

Пише: Ненад Поповић
среда, 27 август 2008 17:32

За САД, ЕУ и НАТО, Грузија није Србија, па да је цепа ко како стигне, већ савезничка држава, чију територијалну целовитост нико не сме да доведе у питање.

Уз то Запад, као познати утеривач демократије, трагач за злочинима непожељних режима и пресуђивач у последњој инстанци, ћути пред августовским ратним злочином грузијских власти у којем је за два дана уништено 70 одсто јавних и стамбених објеката у Цхинвалију, убијено око 2.000 људи и протерано 34.000 цивила. За необавештене, русофобе и бланко обожаваоце Запада: то је половина од укупног броја становника Јужне Осетије.

Зато још циничније изгледа чињеница да нико у свету није пожалио кавкаске Албанце (Осете). Зато – за разлику од Милошевића кога су западни политичари и медији, иако је на Косову и Метохији до агресије НАТО користио само полицију, врло брзо прозвали балканским касапином – Сакашвилија за брутално коришћење целокупне војне моћи Грузије нису назвали истим именом. Чак ни обичним националистом.

Србија мора недвосмислено да подржи Русију и њене напоре да сачува мир на Кавказу и спречи сваки покушај етноцида над незаштићеним народом Јужне Осетије у будућности.

Члан Главног одбора Демократске странке Србије
[објављено: 21/08/2008]